

Eesti PEFC metsasertifitseerimise juhend erametsaomanikule

Sisukord

SISSEJUHATUS	3
SERTIFITSEERIMISE OLEMUS.....	4
METSASERTIFITSEERIMISE PÕHIMÕTTED	6
EESTI RAHVUSLIKU METSASTANDARDI KRITEERIUMID	7
METSA MAJANDAMISE SERTIFITSEERIMISE KORD.....	12
ERINEVAD SERTIFITSEERIMISVIISID.....	13
KUIDAS TOIMUB SERTIFITSEERIMINE?	13
SERTIFITSEERIMISEGA KAASNEVAD KOHUSTUSED	15
PEFC LOGO KASUTAMINE.....	16
MÕISTED.....	17

Sissejuhatus

Eesti metsapoliitika tõstab esile Eesti metsade looduslikke ja ökoloogilisi väärtusi, mida kaitstakse vastavalt Eesti ratifitseerinud rahvusvahelistele konventsioonidele. Teisest küljest võetakse metsapoliitika täitmisel arvesse põhimõtet, mille kohaselt tuleb metsade majanduslikku potentsiaali kasutada viisil, mis ei ohustaks keskkonnaväärtuste ja rikkuste säilimist. Seega on Riigikogus 1997. aastal heaks kiidetud Eesti metsapoliitikas määratletud kaks teineteisega tihedalt seotud eesmärki:

- 1) säästev metsandus;
- 2) metsade tõhus majandamine.

Nimetatud põhimõtete kohaselt on koostatud metsanduse arengukava, mille Riigikogu kiitis heaks 2002. aasta novembris ning kõik Eesti metsandusalased õigusaktid. Seega rõhutab kehtiv metsaseadus inimestele inimväärse elukeskkonna ning majandusele piisavate ressursside tagamise vajadust ilma, et see tekitaks looduskeskkonnale arutut kahju. Kõnealune põhimõte – inimestele inimväärse elukeskkonna tagamine, majanduse arenguks piisavate ressursside olemasolu, ilma et see kahjustaks loodust, ning bioloogilise mitmekesisuse kaitsmine – on sätestatud ka Säästva Arengu Seaduses.

Nimetatud põhimõtete tõhusamaks rakendamiseks otsustasid mitmed Eesti metsanduse huvirühmad välja töötada Eesti Metsasertifitseerimise skeemi. Skeemi aluseks on võetud PEFC sertifitseerimise nõuded.

Eesti Metsasertifitseerimise Nõukogu (EMSN) asutati mittetulundusühinguna 29. oktoobril 2001. aastal Eesti erametsaomanike initsiatiivil ja teiste sidusrühmade osavõtul. **Eesmärk:** Eesti metsasertifitseerimisskeemi üldine eesmärk on aidata kaasa säästva metsanduse põhimõtete rakendamisele Eestis. Skeemi elluviimine peab tagama PEFC nõuete järgimise metsade majandamisel ja tõendama puiduhankijale, et puit pärineb säästvalt majandatud metsast, ning kinnitama, et PEFC märgistusega puidu ja puidutoodete päritolu on võimalik tõendada tarneahela igas etapis.

Sertifitseerimise olemus

Mis on metsasertifitseerimine?

See on menetlus, mille raames sõltumatu osapool kinnitab, et metsa majandamine või metsa- ja puidutöötlemine vastab eelnevalt huvigruppide ja riigi tasandil kokkulepitud reeglitele. Kokku lepitud reeglid sätestatakse kriteeriumidena ja koondatakse standardisse. Sertifikaat ise on kinnitus metsade säästliku majandamise kohta.

Milleks on metsasertifitseerimine vajalik?

Sertifitseerimise üldisemaks eesmärgiks on keskkonnasäästlik, sotsiaalselt õiglane ja majanduslikult efektiivne metsamajandamine ning puidu käitlemine.

Eesti seisukohalt võib sertifitseerimist põhjendada vajadusega:

1. Edendada säästvat metsandust ja sellega seotud tööstuslikku tootmist;
2. Tagada rahvusvahelisel tasandil hea maine Eesti metsasektorile tervikuna;
3. Edendada metsatoodete turustamist ja tagada turg Eesti metsadest varutud metsamaterjalile ja sellest valmistatud toodangule;
4. Täita tarbijate ootusi.

Metsaomaniku seisukohalt vaadelduna - sertifikaadi olemasolu garanteerib metsaomanikule puidu müügivõimaluste säilimise ka tulevikus ning teatud realiseerimiseelised nende suhtes, kes sertifikaati ei oma.

Et teave metsade säästvast majandamisest Eestis jõuaks näiteks meilt varutud puidu lõpptarbijateni Lääne-Euroopas, peavad ka metsa ja puidu ostjad ning töötledjad oma tegevuse sertifitseerima. See tähendab, et puidu töötledja peab omama sellist metsamaterjali vastuvõtusüsteemi, mille abil on alati võimalik veenduda, millisest metsast konkreetne puit ikkagi on tulnud. Süsteemi olemasolu korral väljastatakse metsafirmale **tarneahela sertifikaat** ja tööstus saab oma toodangul kasutada **PEFC logo ehk tootemärki**. Valides logoga varustatud toote, võib tarbija olla kindel, et toote saamiseks kasutatud puidu varumisel ega töötlemisel ei ole metsadele liiga tehtud.

Kes saab sertifitseerimist taotleda?

Kõik metsaomanikud, kes majandavad oma metsi säästvalt. Kõik tööstused, kes suudavad tõendada toorme päritolu.

Kes on sertifitseerija?

Sertifitseerijaks on sõltumatu kolmas osapool, kes on akrediteeritud vastavalt Euroopas tunnustatud standarditele. Akrediteerimine on sõltumatu PEFC-st, seega PEFC ei otsusta, kellele antakse metsade ja metsatoodete sertifitseerimise õigus PEFC skeemi järgi.

PEFC süsteemi usaldusväarsust ja läbipaistvust on tõstetud sellega, et sertifitseerijate akrediteerimine on antud iga riigi ametlikule akrediteerimisorganile. Seega nii akrediteerimine kui sertifitseerimine viiakse tegelikkuses läbi sõltumatu kolmanda osapoole poolt.

Mis kaasneb sertifitseerimisega?

Tuleb arvestada, et paratamatult kaasnevad sertifitseerimisega ka teatud lisakulutused - nii otsesed rahalised väljaminekud, aga ka suurem tähelepanelikkus oma metsa kasutamisele. Seetõttu küsibki praktilise meelega metsaomanik täiesti õigustatult, et miks meile seda küll tarvis on. Eelkõige võib siinkohal välja tuua kaks põhjust. Esiteks tuleb arvestada, et meie

puidu lõppturud asuvad paljuski Lääne-Euroopas, kus sertifitseerimise areng on olnud viimastel aastatel üsnagi kiire. Tõsi, tänasel päeval veel puudub turul kõrgendatud nõudlus sertifitseeritud puidutoodete järele, kuid arvestades, et näiteks Pan-Euroopa metsasertifitseerimissüsteemi alusel on Euroopas juba sertifitseeritud üle 46 miljoni ha metsamaad ning et protsess jätkub kiiresti, peame olema valmis selleks, et ka tulevikus oleks Eesti puidutoodetel kõrgelt hinnatud positsioon konkurentsivõimelis. Pealegi paraneb sertifitseerimise kaudu Eesti metsanduse maine tervikuna. Sertifitseerimise teema on rahvusvahelistel metsanduslikel üritustel tihtipeale üks enim käsitletavamaid valdkondi, mis aga kaudselt võib samuti soodsalt mõjuda puidutoodete turustamisele.

Teiseks, ei saa salata, et seoses erametsandusega räägitakse tihtipeale ka ebaseaduslikest raiealadest, maksupettustest ja muust ebameeldivast. Kahjuks jääb vahetevahel ajakirjandusest koguni mulje, et metsaomanik ei olegi muud kui hukkamõistu vajav kurjategija. Siinkohal annaks säästva metsanduse sertifikaadi omamine metsaomanikule ühe võimaluse, millega kinnitada, et ajakirjanduse poolt levitatav kriitika tema kohta ei kehti. Vähemalt on Eesti esimene erametsaomanikust sertifikaadi omanik öelnud, et sertifikaati taotlema ajendas teda just soov ennast kindlalt määratleda kui säästvalt majandav metsaperemees.

Metsasertifitseerimise põhimõtted

- Sertifitseerimise objektiks on metsaomaniku või majandaja tegevused metsas. Sertifikaadiga loetakse üldjuhul hõlmatuks kõik sertifikaadi saaja omandisse kuuluvad metsad, seega peab metsaomanik või majandaja järgima sertifitseerimisega võetud kohustusi kõigil majandusüksustel (kõigil kinnistutel ja üksikutel raielankidel sõltumata omandi- või kasutussuhtest).
- Suurte metsapindade korral või juhul, kui sertifitseerimise kuluefektiivsuse tagamiseks osutub vajalikuks osade metsaalade väljajätmine sertifitseerimisprotsessist, võib metsaomanik jätta osa metsaomandist sertifitseerimisprotsessist välja, põhjendades sertifitseerijale osalise sertifitseerimise läbiviimise vajalikkust.
- Metsa majandamise sertifikaati käsitletakse eelkõige kui omaniku või majandaja kohustust täna ja tulevikus juhinduda säästva metsanduse nõuetest majandades metsa vastavalt Rahvuslikule Metsastandardile.
- Sertifitseeritud puiduna käsitletakse ainult seda metsamaterjali, mis on varutud kinnistult, mille omanikul on kehtiv metsa majandamise sertifikaat.
- Metsamaterjali, mis on varutud metsa majandamise sertifikaati omava metsamajandaja poolt, ei käsitleta sertifitseeritud puiduna isegi juhul, kui sertifikaati omav metsa majandaja omab vastava metsa pikaaegset majandamisõigust.
- Metsa majandaja jaoks omab metsa majandamise sertifikaat eelkõige kvaliteeditunnistuse tähendust, mis kinnitab metsa majandaja juhindumist säästva metsamajanduse põhimõtetest.
- Metsa majandamise sertifikaati omava metsaomaniku poolt kinnistu võõrandamise korral sertifikaati mitteomavale isikule ei loeta nimetatud metsakinnistu kaetuks metsa majandamise sertifikaadiga, kuid kinnistu omandanud isikul on võimalik saada sertifikaat lihtsustatud korras. Lihtsustatud kord ei kehti individuaalse sertifitseerimise korral.
- Metsa majandamise sertifikaati omava metsaomaniku poolt uue kinnistu omandamise korral loetakse ka lisandunud metsakinnistu kaetuks metsa majandamise sertifikaadiga, kui metsaomanik on uue kinnistu omandamisest teavitanud sertifitseerijat.
- Metsaomanik võib osaleda sertifitseerimisprotsessis volitatud isiku kaudu, kuid metsaomanik peab olema isiklikult teadlik sertifitseerimisega kaasnevatest kohustustest.
- Metsa majandamise sertifikaadi saamisel saab osaleda metsaomanik. Maareformi protsessis metsamaad omandav isik peab maa omandiõiguse vormistamise viima lõpule vastavalt seadusandlusele.

Eesti rahvusliku metsastandardi kriteeriumid

Rahvuslik metsastandard on reeglite kogum (27 kriteeriumi), mis on koostatud kõigile huvirühmadele avatud protsessi raames ning sisaldab metsa majandamisele natuke kõrgemaid nõudeid kui siseriiklik metsaseadusandlus. Näiteks pöörab ta rohkem tähelepanu metsamajanduse sotsiaalsetele aspektidele. Tuleb rõhutada, et standardit ei kehtestata seadusega, vaid selle sisu on kokku lepitud metsanduslike huvirühmade (metsaomanikud, metsatööstus, looduskaitsejad jt) poolt.

Standardi koostamise aluseks võeti mitme välisriigi standardid. Standardi põhimõtted nimetati kriteeriumideks. Kriteeriumid on metsa ja metsa majandamise peamised iseloomulikud jooned, mis tagavad metsa majandamise ja kaitse säästva ja tõhusa arengu. Kriteeriumid kirjeldavad metsa kui objekti ja metsa majandamist kui protsessi. Metsa ja metsa majandamise vastavust kindlaksmääratud standarditele saab kontrollida “indikaatorite” abil, mis väljendavad objekti ja protsessi osas konkreetseid mahte.

Kriteerium 1 sätestab, et *metsa kasutamise eesmärgid on selgelt määratletud ja avalikustatud*, see tähendab, et eesmärgid tulenevad metsamajandamise kavast ja eesmärgid seatakse kava koostamise käigus. Kaasatud on ka kohalikud metsandusega seotud huvigrupid. Kaitsealade korral on metsa kasutamine kooskõlastatud kaitseala valitsejaga.

Kriteerium 2 sätestab, et *majandatava metsa kohta on olemas kehtiv majanduskava*, see tähendab, et Kõikides metsades, mida majandatakse/ plaanitakse majandada, peavad olema kehtiv metsakorralduse alane dokumentatsioon (majanduskava) ja see peab vastama “Metsa korraldamise juhendile” ning sertifitseerimise juhendile.

Kriteerium 3 sätestab, et *metsamajandamisel arvestatakse kohaliku kogukonna huvidega*, see tähendab, et ettevõtetel ja elanikel on võimalus osta kohapeal oma küla/valla pakutavaid metsanduslikke tooteid ja teenuseid. Järgitakse ka kohalike omavalitsuste arengukavasid. Tekkivad töökohad täidetakse ausas konkurentsisis ja teavitatakse avalikult. Metsamajanduskava on kohaliku omavalitsuse juures kooskõlastatud. Antakse pidevalt infot metsamajanduslikest töödest.

Kriteerium 4 sätestab, et *majandamisel järgitakse kõiki riigi õigusnorme loodusressursside kasutamisel*, see tähendab, et metsaomanikul on ülevaade riigi keskkonnaõigusest. Metsaomaniku ja tema metsa majandamisega seotud töötajate ja ettevõtete suhted on reguleeritud vastavasisuliste seaduses ettenähtud lepingutega. Tasutud on seaduses ettenähtud maksud.

Kriteerium 5 sätestab, et *määratud on noorendike hooldamise vajadus ja vastavaid töid teostatakse plaanikohaselt*, see tähendab, et noorendike hooldamist teostatakse vastavalt metsamajanduskavas toodud soovitudele. Noorendike hooldamisel lähtutakse metsa majandamise eesmärkidest. Metsamajanduslike võtetega soodustatakse laialeheliste puuliikide säilimist puistute koosseisus ja segapuistute kujunemist, seda eeskätt viljakamates kasvukohatüüpides.

Kriteerium 6 sätestab, et *hooldusraiate käigus tagatakse kasvama jääva metsa hea tervislik seisund*, see tähendab, et hooldusraiate teostamisel välditakse ülemäärast puistute hõrendamist. Vältitakse ülemäärast metsamulla kahjustamist, rakendatakse meetmeid

seenhaiguste leviku tõkestamiseks, välditakse kasvama jäävate puude ülemäärast kahjustamist ja säilitatakse bioloogilise mitmekesisuse seisukohalt vajalikke puistuelemente.

Kriteerium 7 sätestab, et *uuendusraietel välditakse keskkonna ülemäärast kahjustamist*, see tähendab, et uuendusraiete planeerimisel arvestatakse kasvukohatüübi iseärasustega ja rakendatakse meetmed metsa uuenemiseks juba raie käigus. Luuakse võimalused looduslikuks uuenduseks. Ei kahjustata metsamulda ja rakendatakse meetmed seenhaiguste leviku tõkestamiseks. Eelistatud on talvised raietööd. Kokkuveoteedel tagatakse maapinna suurem külmumissügavus lume eelneva tihendamise, arvetsatakse ka maastiku eripäradega. Uuendusraie käigus säilitatakse säilikpuud, puudegrupid ja surnud seisvad puud vastavalt loodusliku mitmekesisuse nõuetele. Metsamajanduslike tööde käigus säilitatakse antud kasvukohatüübi looduslikule metsale omaseid puuliike antud kasvukohas, s.h järelkasvu ja piiratud ulatuses alusmetsa liike ning struktuurielemente (surnud ja surevad puud, lamapuud erinevates lagunemisastmetes, tüükad, väga vanad puud varasematest metsapõlvkondadest, s.t. bioloogiliselt väärtuslikud metsaelemendid) ökoloogiliselt ja majanduslikult põhjendatud koguses ja ulatuses.

Kriteerium 8 sätestab, et *igäüheõigus on tagatud ja konfliktid lahendatud õiguslikel alustel*, see tähendab, et metsaomanik on teadlik igäüheõiguse põhimõtetest. Metsaomanik ei takista ilma mõjuva põhjuseta päikesetõusust loojanguni metsas viibimist ning seente, marjade või ravimtaimede korjamist. Igäüheõiguse piiramine kõrvalkasutuse tulunduslikkusest lähtuvalt peab olema põhjendatud. Korilust võib piirata vastavate tulunduskultuuride kasvatamise aladel või juhul kui see ohustab tõsiselt looduslike koosluste säilimist, vaba liikumist võib piirata metsakinnistu õueala piiris 200 meetri kaugusel või raietööde ohutusega seoses. Ilma mõjuva põhjuseta ei tehta takistusi liikumiseks. Mõjuva põhjusena tulevad arvesse: tuleohtlik aeg, liikumiskiirang ohutuse pärast raietööde ajal, jaht, loodus- või kultuuriväärtuse ning omandi kaitse, ajutine abinõu korduvate registreeritud vandalismiaktide või prügi mahapaneku tõkestamiseks.

Kriteerium 9 sätestab, et *omandiõigus on tõestatud ja sellealaseid konflikte ei esine (varasemad konfliktid on lahendatud vastavalt kehtivatele õigusnormidele)*, see tähendab, et Metsa majandaja omandi- või kasutusõigus majandatavale metsale on dokumentaalselt tõestatud. Katastriüksuse piirid on nii looduses kui kaardil selgesti eristatavad ja omanik või volitatud isik oskab neid näidata.

Kriteerium 10 sätestab, et *toimub metsaomaniku ja töötajate jätkuv koolitus ja teadlikkuse tõstmine*, see tähendab, et metsaomanik ja metsa majandamisel rakendatud töötajad on läbinud vähemalt ühe koolituskursuse säästva metsamajanduse (sh. Bioloogilise mitmekesisusega seotud) alal viimase viie aasta jooksul. Suuremad metsaomanikud toetavad ja/või korraldavad ise vastavat koolitust. Praktilisi metsamajanduslikke töid teostavad töösuhtes olevad erialatöölised omavad vastavat kvalifikatsiooni ja kutsetunnistust.

Kriteerium 11 sätestab, et metsamajandamisel järgitakse tööohutusnõudeid, see tähendab, et metsaomaniku metsa majandavate ettevõtetega või metsamajanduslikke töid teostavate töölistega on sõlmitud seaduses ettenähtud lepingud, kus on sätestatud ka tööohutuse alased nõuded. Nendega tehakse jätkusuutlikku koostööd. Töötajad täidavad asjakohaseid ohutusnõudeid ja kasutavad turvavarustust, suuremad omanikud korraldavad oma töötajatele vajadusel vastavat tööohutuse alast koolitust. Kui metsaomanik teostab ise praktilisi töid, peab ta olema teadlik tööohutuse nõuetes ja neid täitma.

Kriteerium 12 sätestab, et *Raadamine on metsamaal lubatud vaid vastavalt seadustes sätestatud korrale*, see tähendab, et välditakse bioloogiliselt mitmekesiste, põliste ja sotsiaalkultuuriliselt väärtuslike metsamaade raadamist. Karjatamine metsamaal on lubatud kultuuri ja loodusväärtuste tagamiseks (kadastikud ja puisniidud), põllumajandusliku loomakasvatuse korral aga on algatatud maa sihtotstarbe muutmine.

Kriteerium 13 sätestab, et *teede kasutamisel puidu väljaveoks ja uute teede rajamisel arvestatakse majanduslike, looduslike ja sotsiaalsete tingimustega*, see tähendab, et metsamajandamisel säilitatakse aktiivses kasutuses olevad teed ja rajad kasutuskõlblikena. Majanduskava sisaldab hinnangut teedevõrgu olemasolu ja vajaduse kohta. Teede kasutuse piirangud omaniku poolt on põhjendatud (lähtuvalt omandi kaitses, teede konstruktsioonilistest iseärasustest jms.). Teede sulgemisega seotud liikluspõrangudest tuleb teatada seadusega ettenähtud korras.

Kriteerium 14 sätestab, et *metsade uuendamisel kasutatakse kvaliteetset kultiveerimismaterjali, mille päritolu on teada*, see tähendab, et metsaseemne tootmine, varumine, istutusmaterjali kasvatamine, sertifitseerimine, jm. toimub vastavate normdokumentide kohaselt. Toodetud uuendusmaterjali kohta on dokumenteeritud selle tootmine (esialgu vabas vormis). Geneetiliselt muundatud organisme ei kasutata.

Kriteerium 15 sätestab, et *taimede kaitsel haiguste ja kahjurite eest kasutatakse kohaseid võtteid ja vahendeid*, see tähendab, et taimlate kaitsel haiguste ja kahjurite eest kasutatakse mürkemikaale piiratud ulatuses. Fungitsiide, herbitsiide ja insektitsiide kasutatakse metsataimlates ja metsakultuurides juhul, kui bioloogilised ja mehaanilised tõrjeviisid ei anna tulemusi. Keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise aluseks on metsakaitseline ekspertiis, välja arvatud seemikute ja istikute kaitsmisel männikärsakate ja juureüraskite eest. Tagatakse ohutustehnika kemikaalide kasutamisel.

Kriteerium 16 sätestab, et *maapinna ettevalmistamisel kasutatakse kasvukoha-tingimustele sobivat töötlemisviisi*, maapinna ettevalmistamine ei tohi takistada metsa edasist majandamist, põhjustada erosiooni, tuulekannet, soostumist või kasvukoha muul viisil halvenemist).

Kriteerium 17 sätestab, et *metsa uuendamisel on kasutusel traditsioonilised kultiveerimisvõtted – külv, istutus ja looduslikule uuendusele kaasaaitamine*, see tähendab, et kultiveerimisel tagatakse looduslik mitmekesisus. Kultuuride rajamisel tagatakse seadu ja kultuuride paigutusega maastiku ja liigilise mitmekesisuse nõuete täitmine. Kultiveeritakse viljakamad alad. Looduslikult uuenevad liigniisked raskete kultiveerimistingimustega alad. Eelistatakse kohalikke liike. Seadusega lubatud võõrpuuliike kasutatakse piiratud ulatuses maastiku, haljastuse ja istanduste elementidena. Uuenduse osas toimub seire ja uuenemata alad suurema pinnaga kui 0,1 ha metsastatakse.

Kriteerium 18 sätestab, et *puistute intensiivmeetodil kasvatamisel istandustena on tagatud keskkonnohutus*, see tähendab, et need alad on oma ökoloogilistelt tingimustelt erinevad looduslikust metsast. Istanduste rajamisele eelneb kasvatustehnoloogia mõju hindamine keskkonnale. Istanduste suurus ja paigutus ei tohi ohustada ökoloogilise võrgustiku terviklikkust ja maastiku omapära. Ökoloogilise võrgustikuna mõeldakse metsade lahustükkide sellist asetust või ühendatust ökoloogiliste korridoridega (kitsad metsaribad), mis tagab liikide populatsioonide seotuse nende säilimiseks. Istanduste rajamise eesmärgiks on toetada looduslike metsade säilitamist ja mitmekesistada majandusmudelit ühiskonnale

kasulikul viisil. (*Istandus* - puittaimede kasvatamise alad mittemetsamaal, kus kasutatakse taimekasvatustlike intensiivmeetodeid nii kodumaiste kui võõrliikide osas: väetamist, herbitsiide ja pestitsiide, kunstlikku niisutust, intensiivset mullaharimist, erimeetodeid saagi koristusel)

Kriteerium 19 sätestab, et *metsaparandus on hoolika planeerimise objektiks*, see tähendab, et uusi kuivendussüsteeme liigniiskuse all kannatavates majandusmetsades rajatakse erandjuhtudel; sellele eelneb kuivendusega kaasnevate mõjude hindamine. Uute süsteemide rajamisel üle 100 hektarilisel alal viiakse läbi keskkonnamõjude hindamine. Vanade kuivendussüsteemide remont on kavandatud ja toimub vastavalt sellekohasele planeeringule. Lähtuvalt seadusandlusest on projektid kinnitatud vastavates büroodes. Projekti osana on lisatud mõjud naabruses asuvatele aladele (kinnistutele).

Kriteerium 20 sätestab, et *kasutusel on säästva puidukasutuse põhimõtted*, see tähendab, et metsakasutuse käigus ei tohi kahjustada metsade puidu taastootmise võimet pikaajalises perspektiivis ning tööd peavad olema kooskõlas metsade majandamise eesmärkidega. Säästva puidukasutuse põhimõtteid rakendatakse kõikide tööde kavandamisel ja tegemisel. Metsaomanikul on ülevaade tehtud töödest ja ta majandab metsi heaperemehelikult.

Kriteerium 21 sätestab, et *mitmekülgse metsakasutuse põhimõtteid järgitakse ja koostatakse vastavad kavad*, see tähendab, et sertifitseeritaval alal on selgitatud mittepuiduliste ressursside kasutamise potentsiaal. Metsa kõrvalkasutuse kavad on esitatud majanduskava lisa ja kooskõlas sellega. Metsa kõrvalkasutuse viisid ei tohi halvendada metsade seisundit ja tootmispotentsiaali (nii puidutootmise kui ka mittepuiduliste metsakasutuste osas) pikaajalises perspektiivis. Mitmekülgse metsakasutuse osas viiakse läbi varude hindamine (ulukiresurss, rekreatsioonipotentsiaal, maavarade ja maaainese potentsiaal, seene, marja ja dekoratiivtaimede varud jne).

Kriteerium 22 sätestab, et *vegetatsiooni- ja sigimisperioodil toimuvatest raietest on olemas ülevaade ja nende negatiivset mõju püütakse vältida*, see tähendab, et metsamajanduslike tööde käigus püütakse vältida loomastiku elutegevuse häirimist pesitsus- ja sigimisperioodil ning taimede kasvukohtade hävimist ja pöördumatut kahjustamist. On olemas olemas teave ohustatud liikide bioloogiast ja nõudlusest.

Metsamajandaja on teadlik sertifitseeritud maadel paiknevatest loodus- ja kultuuriväärtust omavatest objektidest ja oskab neid looduses näidata. Metsamajandamisega ei halvendata teadaolevate loodus- ja muinsuskaitseobjektide ning kultuuriväärtusega objektide seisundit. Võimalikku kaitseväärtust omavate objektide avastamisel teavitatakse leiust asjakohast riigiasutust ning välditakse nende objektide kahjustamist. Kaitseväärtust omavate alade majandamine toimub vastavalt pädeva eksperdi poolt koostatud majandussoovitustele. Metsamajandaja uuendab jooksvalt informatsiooni tema maadel registreeritud kaitstavate objektide kohta vähemalt kord aastas.

Kriteerium 23 sätestab, et *metsa majandamisel tagatakse muinsus- ja looduskaitseobjektide ning kultuuriväärtustega objektide säilimine*, see tähendab, et metsa majandamine ei ohusta ega kahjusta kaitsealuseid ja kultuuriväärtusega objekte otseselt ega kaudselt (nt. paljandi, mäekülje või koopa erosiooni tõkestavate puude mahavõtmisega) ega häiri püsivalt neile juurdepääsu. Kultuuri- ja loodusväärtuste säilimine tagatakse läbi töökultuuri. Majanduskavas on esitatud kaitstavad loodus- ja muinsusobjektid ning kultuuriväärtusega objektid sertifitseeritaval metsamaal. Majanduslikud kitsendused peavad olema kantud maakatastrisse. Omanik või majandamiseks volitatud isik oskab olulisi objekte

nii kaardil kui looduses näidata, kahtluse korral on tehtud järelepärimisi kohalikust omavalitsusest.

Kriteerium 24 sätestab, et *vääriselupaikade ja kõrge kaitseväärtusega servakoosluste säilimine on tagatud*, see tähendab, et väikemetsaomanik säilitab metsade majandamisel seaduste alusel kaitstavaid metsaosi. Suuromanik kaitseb esinduslikku valimit olemasolevatest haruldastest ja/või ohustatud ökosüsteemidest looduslikus seisundis. Sihipärase majandamisega püütakse säilitada poollooduslike kooslusi puisniidud, puiskarjamaad ja teisi sekundaarseid puistuid, nagu palumännikud ja rannikuäärsed leesikaloomännikud

Kriteerium 25 sätestab, et *Eestis haruldased metsaökosüsteemid säilivad*, kõik Eesti haruldaste ja ohustatud taimekoosluste nimekirja (Paal, 1997) kuuluvad metsakooslused on registreeritud (kaardistatud). Maksimaalselt välditakse nende mistahes viisil kahjustamist; võimalusel välditakse nende majandamist või korraldatakse see viisil, mis tagab samaväärsete koosluste püsimise pikemas perspektiivis. Omanik oskab vastavaid objekte looduses näidata.

Kriteerium 26 sätestab, et *esinduslikud metsaökosüsteemid säilivad*, see tähendab, et Metsade majandamise käigus soodustatakse antud kasvukohale omase loodusliku koosseisu ja struktuuriga puistute kujunemist. Erandina püütakse sihipärase majandamisega säilitada selliseid inimtekkelisi sekundaarseid metsakooslusi nagu palumännikud, puisniidud, puiskarjamaad ja rannikuäärsed leesikaloomännikud.

Kriteerium 27 sätestab, et *rakendatud on ajakohane seiresüsteem*, see tähendab, et sertifitseeritava alal jälgitakse metsade seisundit, et selgitada metsade majandamise ja metsakorralduse dokumentides kavandatud tööde vastavust tegelikule olukorrale ja sertifitseerimise juhendile. Metsaomanik uuendab jooksvalt informatsiooni tema maadel registreeritud kaitstavate objektide kohta (vähemalt kord aastas). Kahjustused registreeritakse ja teavitatakse metsakaitset. Metsamajandaja on loonud ja rakendanud seiresüsteemi, millega jälgitakse minimaalselt: metsade seisundit ja metsakahjustusi, raiutud puidu kogust, raiutud ala pindala ja uuendatud metsaala pindala. Suured metsamajandajad seiravad täiendavalt: müügiks varutud mittepuiduliste metsasaaduste (jõulukuused, seemned, seemikud, ulukid) kogust. Metsade prügistatust, uuendusraiel säilitatud seemne- ja säilikuude arvu hektari kohta, metsatöodel tekitatud kahjustusi metsamullale ja teedele. Seire käigus avastatud metsakahjustused registreeritakse ja teavitatakse asjakohast riigiasutust.

Metsa majandamise sertifitseerimise kord

Käesolevas raamatus kirjeldatud sertifitseerimisskeem hõlmab järgmisi eraldiseisvaid tegevusi:

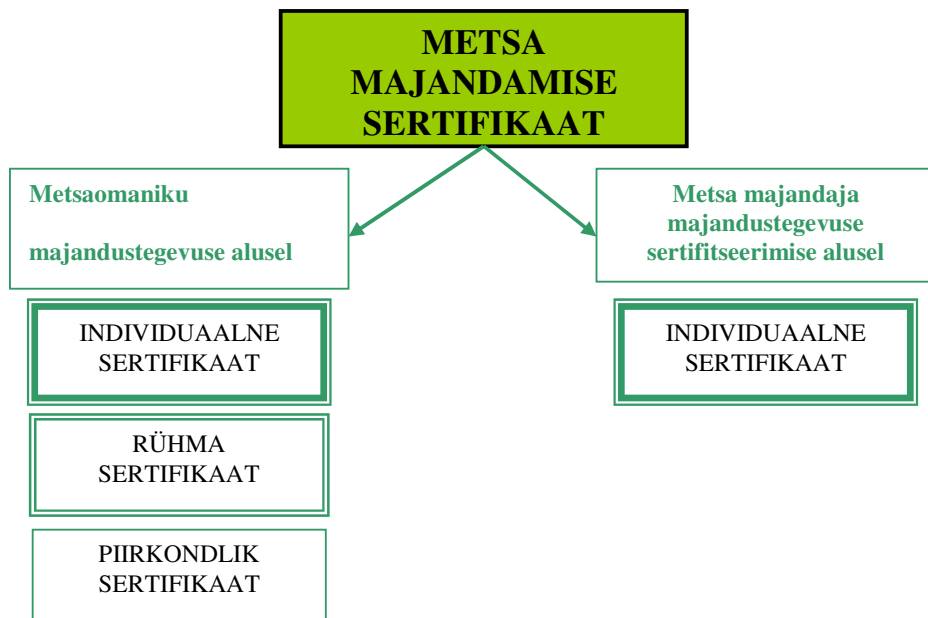
1. metsa majandamise sertifitseerimine kasutades piirkondlikku või rühmasertifitseerimist;
2. metsa majandamise sertifitseerimine metsaomaniku tegevuse individuaalse sertifitseerimise kaudu;
3. metsa majandamise sertifitseerimine metsa majandaja tegevuse individuaalse sertifitseerimise kaudu;

Eelnevalt nimetatud tegevuste puhul on sertifitseeritavaks tegevuseks:

1. metsa majandamise rühma- või piirkondlikul sertifitseerimisel osalevate metsaomanike metsamajanduslik tegevus.
2. Sertifikaat väljastatakse organisatsioonile, protsessis osalev metsaomanik saab metsa majandamise sertifikaadi kinnituse;
3. individuaalsel metsa majandamise sertifitseerimisel osaleva metsaomaniku või metsa majandaja metsamajanduslik tegevus, sertifikaat väljastatakse metsaomanikule või metsa majandajale;

Sertifikaadi väljastamine organisatsioonile tähendab, et kõikide organisatsiooni kaudu sertifitseerimisprotsessis osalenud metsaomanike, metsa majandajate või metsa- ja puidutöötlemisega tegelevate ettevõtete vastav majandustegevus on sertifitseeritud ühiselt.

SERTIFIKAADI JAGUNEMINE

- a) Sertifikaat Metsa Omanikule - **annab õiguse käsitleda varutud puitu sertifitseeritud puiduna**
b) Sertifikaat Metsa Majandajale – **on kui kvaliteedimärk metsamajandamise teenuse osutajatele, ei anna iseseisvalt võimalust käsitleda varutud puitu sertifitseerituna (sertifikaat peab olema ka metsa omanikul)**

Erinevad sertifitseerimisviisid

Piirkondlik sertifitseerimine

Piirkondlik sertifitseerimine tähendab sertifitseerimisprotsessis osalevas piirkonnas metsamaad omavate metsaomanike metsamajandusliku tegevuse sertifitseerimist.

Piirkondlikku sertifitseerimist teostatakse metsaomanike poolt moodustatud organisatsiooni kaudu. Organisatsioon taotleb sertifikaati ning esindab metsaomanikke sertifitseerimisprotsessis.

Rühmasertifitseerimine

Rühmasertifitseerimine on väikese ja keskmise suurusega metsamaa omanike metsa majandamise sertifitseerimine rühma/grupi kaudu ühe sertifikaadiga. Rühmasertifitseerimise korral osalevad metsaomanikud sertifitseerimises organisatsiooni kaudu, sõltumata omanike metsaomandite asukohast. Organisatsioon taotleb sertifikaati ning esindab metsaomanikke sertifitseerimisprotsessis.

Individaalne sertifitseerimine

Individaalse sertifitseerimise korral esitab metsaomanik avalduse otse sertifitseerijale ning leping sõlmitakse metsaomaniku ja sertifitseeriija vahel.

Metsa majandaja tegevuse sertifitseerimine

Metsa majandaja peab metsa majandamise sertifikaati taotlema ka juhul, kui ta vastavat sertifikaati metsaomanikuna juba omab. Samas annab metsa majandaja sertifikaat metsaomanikule automaatselt ka metsaomaniku sertifikaadi. Metsa majandaja tegevuse sertifitseerimiseks kasutatakse individaalse metsa majandamise sertifitseerimise reegleid. Metsa majandaja sertifikaati ei saa taotleda piirkondliku või rühmasertifitseerimise kaudu.

Kuidas toimub sertifitseerimine?

Sertifitseerimine koosneb järgnevatest toimingutest:

1. Avalduse esitamine ja lepingu sõlmimine.
2. Auditi ettevalmistamine.
3. Vabatahtlik eelaudit.
4. Sertifitseerimisaudit.
5. Otsuse tegemine sertifitseerimise kohta.
6. Auditi tulemuste järelkontroll ja kordusaudit.

Kui metsaomnik ei ole nõus eelpool nimetatud toimingute tegemise ja sertifitseerimise otsusega, siis on tal võimalik esitada apellatsioon otsuse ümbervaatomiseks.

Avalduse esitamine ja lepingu sõlmimine

Sertifitseerimine algab sertifitseerimisavalduse esitamisega. Avalduse allkirjastab metsaomanik/ metsa majandaja/ ettevõtte või tema poolt volitatud isik ning see esitatakse sertifitseerijale. Piirkondliku või rühmasertifitseerimise korral allkirjastab avalduse organisatsiooni esindaja. Metsa majandaja esitab avalduses andmed tema poolt majandatavate metsade kohta, näidates avalduses majandatavate maaüksuste nimed, asukohta, pindala, omanike andmed ning kinnistu registriosa numbrid ja katastritunnused. Sertifitseerimise leping sõlmitakse sertifikaadi taotleja ja sertifitseerija vahel pärast avalduse esitamist ja enne sellele järgnevate sertifitseerimistoimingute läbiviimist.

Auditi ettevalmistamine

Sertifitseerija vaatab esitatud avalduse läbi ja tagab enne auditeerimisega alustamist, et:

- sertifitseerimisnõuded oleksid selgelt määratletud, dokumenteeritud ning sertifikaadi taotleja poolt mõistetavad;
- kõik eriarvamused sertifitseerija ja taotleja vahel on lahendatud;
- sertifitseerija on võimeline soovitud ulatuses sertifitseerimise läbi viima.

Vabatahtlik eelaudit

Kui sertifikaadi taotleja soovib, viiakse läbi eelauditeerimine. Eelauditi eesmärk on välja selgitada, kas sertifikaadi taotleja poolt esitatud dokumendid vastavad esitatud nõuetele ning kas ei esine ilmselgelt sertifikaadi saamist välistavaid asjaolusid.

Eelauditeerimise soov tuleb ära näidata sertifitseerimise avaldusel.

Sertifitseerimisaudit

Auditi eesmärk on veenduda sertifikaadi taotleja poolt esitatud teabe ning auditeerimise käigus saadud tõendite alusel, et taotleja tegevus vastab sertifitseerimisnõuetele. Sertifitseerija hindab, kas on esitatud kõik käesolevas dokumendis nõutud andmed. Esitatud teabe ja kogutud tõendite õigsuses veendumiseks viiakse läbi hindamine kohapeal. Selleks kontrollitakse juhusliku valiku alusel mõningaid sertifitseerimisprotsessi kaasatud metsakinnistuid.

Metsakinnistu kontrollimisel hinnatakse:

- 1) kogutud andmete vastavust tegelikkusele, sealhulgas metsaomaniku või majandaja eelnevat tegevust veendumaks, et eelmise viie aasta jooksul ei ole toime pandud metsaõigusnormide rikkumist, mis välistaks sertifikaadi saamise;
- 2) metsakinnistu omaniku teadmisi metsasertifitseerimisega võetavatest kohustustest;
- 3) metsaomaniku ja organisatsiooni suhteid, et hinnata sertifitseerimisnõuete täitmise võimalikkust (hinnatakse piirkondliku - ja rühmasertifitseerimise korral).

Audiitorirühm esitab sertifitseerijale aruande auditi tulemustest, kus näitab ära kõik tuvastatud asjaolud, mis puudutavad metsa majandamise vastavust sertifitseerimisskeemi nõuetega.

Sertifitseerija saadab auditi tulemuste aruande sertifikaadi taotlejale. Aruanne sisaldab kõiki puudujääke, mis tuleb likvideerida, et saavutada vastavus kõigi sertifitseerimise nõuetega.

Otsus sertifikaadi omistamise kohta

Auditeerimise käigus saadud teabe põhjal tehakse otsus, kas vastavas piirkonnas või vastava organisatsiooni liikmete või metsaomaniku poolt kasutatavad metsamajandamise võtted või ettevõtte poolt kasutatav puidu päritolu tuvastamise skeem on kooskõlas sertifitseerimise nõuetega. Auditeerimises osalenud isikud ei osale otsuse langetamisel. Positiivse otsuse alusel saab piirkondliku või rühmasertifikaadi taotleja sertifikaadi, mis kinnitab metsa majandamise või ettevõtete tegevuse vastavust sertifitseerimise nõuetele antud piirkonnas. Individuaalse sertifitseerimise korral väljastatakse sertifikaat otse metsaomanikule või majandajale või ettevõttele.

Auditi tulemuste järelkontroll ja kordusaudit

Veendumaks, et sertifitseeritud metsade majandamine vastab sertifitseerimise nõuetele peab sertifitseerija regulaarselt auditi tulemusi kontrollima ja suhteliselt lühikeste ajavahemike järel (reeglina üheaastase vahega) teostama kordusauditeerimisi, et veenduda metsa majandamise süsteemi alalises vastavuses sertifitseerimisnõuetele. Kordusauditeerimise vahemik ei või ületada 5 aastat. Kui järelkontrolli või kordusauditi käigus avastatakse sertifitseerimise nõuete tõsised rikkumised, otsustab sertifitseerija, kas kõnealune metsaomanik või ettevõtte on õigustatud müüma metsamaterjali või muid tooteid sertifitseeritud puiduna.

Sertifitseerimisega kaasnevad kohustused

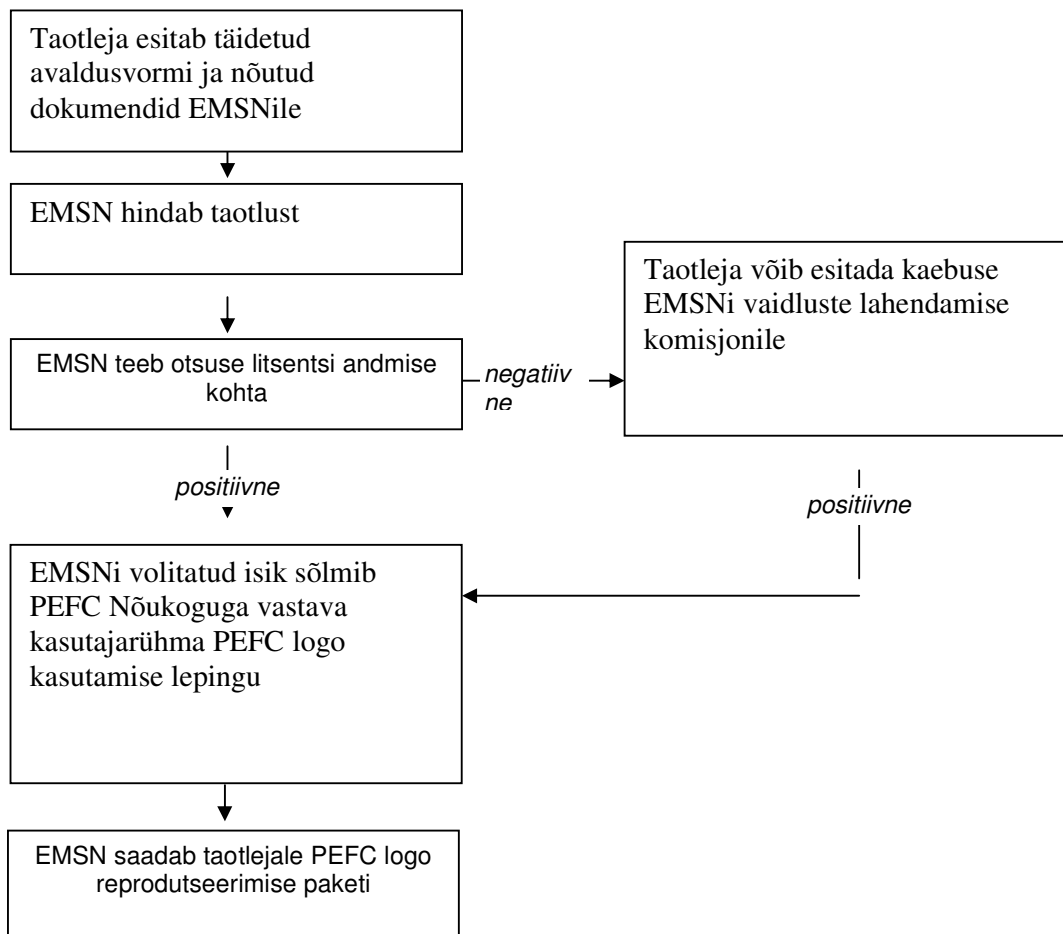
Piirkondliku või rühmasertifitseerimise korral sõlmitakse metsaomaniku ja organisatsiooni vahel vähemalt viieaastase kehtivusajaga leping, mis peab sisaldama vähemalt järgmisi nõudeid:

- metsaomaniku kohustus järgida metsa majandamisel kõiki Eesti seadusi ja Rahvuslikku Metsastandardit. See hõlmab kohustust kõrvaldada metsa majandamisel kõik tuvastatud vead või puudujäägid, kui puudusele on juhitud tähelepanu sertifitseerija või organisatsiooni poolt;
- metsaomaniku kohustus teavitada organisatsiooni metsamaa pindala vähenemisest või suurenemisest ning selle põhjustest;
- metsaomaniku nõusolek lubada metsa majandamise kontrollimist organisatsiooni või sertifitseerija poolt sertifitseerimisskeemi nõuetele vastavuse osas;
- metsaomaniku kohustus metsa majandamise teenuse ostmisel veenduda, et metsa majandajal on sertifikaat või muul viisil tagada sertifitseerimisskeemi nõuete järgimine metsa majandaja poolt;
- metsaomaniku kohustus avaldada organisatsiooni või sertifitseerija nõudmisel andmeid eelneva metsandusliku tegevuse kohta, kui sertifitseerijal on andmeid metsaomaniku poolt eelnevalt toime pandud metsaõigusrikkumisest;
- metsaomaniku õigus kasutada pärast lepingu allkirjastamist vajaduse korral kuni kolmeaastast üleminekuperioodi, mille lõpuks peab metsaomanik hankima Rahvuslikus Metsastandardis ette nähtud metsamajanduskava.

PEFC logo kasutamine

PEFC sertifikaadi omanikul on õigus taodelda ja kasutada PEFC sertifikaadi logo. Logo kasutusõiguse leping jõustub siis, kui kasutusõigust taotlev osapool on maksnud kõik logo kasutamise seotud tasud. Kasutusõigus kehtib sama kaua kui taotleja metsasertifikaat, kuid kõige enam viis aastat.

Logo litsentsi saamine

Mõisted

akrediteerimine: protseduur, millega volitatud organ annab ametliku tunnustuse, et organ või isik on päev läbi viima määratletud ülesandeid (EN45020).

akrediteerimisorgan: organ, mis viib läbi ja administreerib akrediteerimissüsteemi ja omistab akrediteeringu (EN 45020).

rahvusliku juhtorgani algatatud muudatuste sisseviimine standarditesse: PEFC kinnitatud standarditesse muudatuste tegemisel rahvuslikul tasandil teavitatakse tehtud muudatustest PEFC Nõukogu, mis teeb otsuse muudatuste kinnitamise kohta.

PEFC Nõukogu algatatud paranduste sisseviimine standarditesse: kui PEFC Nõukogu muudab või töötab ise välja nõudeid standardite või standardite koostamise korra kohta, teevad rahvuslikud juhtorganid rahvuslikesse standarditesse vastavad parandused ja lasevad need kinnitada vastavalt rahvuslikule standardite koostamise korrale. Tehtud muudatused esitatakse PEFC Nõukogule kinnitamiseks.

taotleja: juriidiline isik (üksikisik või organisatsioon), kellel on õigus esitada taotlus.

Märkus: mõiste “taotleja” viitab PEFC dokumentatsioonis juriidilisele isikule, kes taotleb (i) metsa majandamise sertifitseerimist, (ii) puidu tarneahela sertifitseerimist või (iii) rahvusliku või piirkondliku sertifitseerimisskeemi kinnitamist.

audit: süstemaatiline ja sihipärane tegevus, mille käigus üks või enam auditeeritavast objektist sõltumatut isikut selgitab, mil määral on vastava objektiga seotud nõuded täidetud (ISO 9000).

auditeeritav: kindlaksmääratud metsamaal tegutsev auditeeritav metsaomanik, organisatsioon või metsaomanike või organisatsioonide rühm või teised asjaosalised (ISO 9000).

auditi tõendusmaterjal: kontrollitav vaatlusmaterjal, teave, andmed või faktid, millele tuginedes audiitor koostab audiitorhinnangu vastavuse kohta (ISO 9000).

audiitor: isik, kes on pädev auditit läbi viima (ISO 9000).

auditiplaan: taotleja ja sertifitseeriija ühiselt koostatud plaan auditi läbiviimiseks (ISO 9000).

auditiaruanne: aruanne auditi tulemuste põhjal tehtud järeldustest tegevuse vastavuse kohta. Aruanne keskendub teabele mittevastavuste kohta (ISO 9000).

audiitorirühm: audiitorite rühm või audiitor, kes on määratud auditit läbi viima. Audiitorirühma võivad kuuluda ka tehnilised eksperdid (ISO 9000).

sertifikaat: sertifitseerimissüsteemi korra alusel väljastatud dokument, mis kinnitab, et nõuetekohaselt määratletud toode, protsess või teenus on vastavuses kindlaksmääratud toote, protsessi või teenuse või mõne muu normdokumendiga (EN 45020).

sertifitseerimine: protseduur, mille käigus kolmas osapool - sertifitseeriija - annab kirjaliku kinnituse, et toode, protsess või teenus vastab teatud erilistele nõuetele (EN 45020)

sertifitseeriija: sõltumatu kolmas osapool, kes hindab ja sertifitseerib organisatsioonide metsa majandamise lisadokumente, mida kõnealuse süsteemi raames nõutakse.

sertifitseeritud mets: metsamaa, mille on sertifitseerinud sõltumatu sertifitseeriija.

pidev täiustamine: juhtimissüsteemi pidev täiustamine, et saavutada metsa majandamise majanduslike, keskkonna- ja sotsiaalsete aspektide tulemuslikkuse paremine.

vaieldavad allikad: ebaseaduslik või mitteametlik raie metsamaal, näiteks kaitsealuses metsas, või metsamaal, mille kaitse alla võtmise kohta on valitsusasutus või muu õigusasutus väljastanud ametliku teate. Valitsusasutuse või muu õigusasutuse loata ei ole sellisel metsamaal raie tegemine lubatud.

kriteerium: nõue, mille alusel viiakse läbi vastavuse hindamine.

vaidluste lahendamise organ: organ, mille ülesandeks on vaidluste ja kaebuste lahendamine.

keskkond: ümbruskond, kus organisatsioon tegutseb, sh õhk, vesi, maa, loodusvarad, vesi, taimestik, loomastik, inimesed ja nendevahelised suhted (ISO 14004).

keskkonnamõju: keskkonnale avalduv mis tahes kahjulik või kasulik muutus, mille on osaliselt või täielikult põhjustanud organisatsiooni tegevused, tooted ja teenused (ISO 14004).

keskkonnajuhtimissüsteem: juhtimise kõnealune osa sisaldab organisatsiooni ja tema keskkonnajuhtimissüsteemi lühikirjeldust, keskkonnapoliitikat, ülevaadet olulistest keskkonnaaspektidest ja -mõjudest, keskkonnaeesmärkidest, nende täitmisest, muutmisest ja tulemuslikkusest (ISO 14004).

metsa sertifitseerimine: menetlus metsa majandamise kvaliteedi hindamiseks vastavalt metsastandardi kriteeriumidele.

metsa sertifitseerimisskeem: metsa majandamise standardite, juhiste ja nõuete kogum, sertifitseerimise kord ja nõuded sertifitseerijale.

metsa majandaja: füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab metsa majandamise ja metsamaal teostatavate tegevuste järelevalve korraldamise eest.

metsaomanik: füüsiline või juriidiline isik, kes omab metsamaad (riik, ettevõtte, eraisik).

rühmasertifitseerimine: väikese ja keskmise suurusega metsamaa omanike metsa majandamise sertifitseerimine rühma kaudu ühe sertifikaadiga.

indikaator: kvantitatiivne või kvalitatiivne parameeter, mida hinnatakse vastava kriteeriumi alusel. Indikaator kirjeldab objektiivselt ja ühemõtteliselt kriteeriumi vastavat elementi.

mittevastavus: olukord, kus auditi tõendusmaterjal viitab sellele, et tegevust ei viida läbi sertifitseerimiskriteeriumide kohaselt.

tehniline normdokument: dokument, kus on sätestatud tegevuse eeskirjad, juhised ja kirjeldus või tulemused. Tehnilisteks normdokumentideks võivad olla standardid, tehnilised näitajad, normid ja määruused.

organisatsioon: mis tahes õiguslikus vormis ettevõtte või asutus või selle osa või ettevõtete kombinatsioon, millel on oma funktsioonid ja administratsioon (ISO 14004).

päritolu: mets, millest pärineb puit ja puidutoodete toormaterjal. Päritolu näitab, kas metsa majandamine on sertifitseeritud või mitte. Päritolu võib tõendada süsteemiga, mis põhineb kaubarude kontrollil, puiduvoogude auditil või füüsilisel eraldamisel.

standardi regulaarne läbivaatamine: standardi põhjalik muutmine teatavate ajavahemike järel, et tagada olemasolevate teadmiste arvessevõtmine standardis ja standardi vastavus kohalikele/piirkondlikele tingimustele.

tulundusmets: mets, mida kasutatakse puidu hankimiseks ja muuks otstarbeks.

füüsiline eraldamine: tegevus, mille käigus hoitakse eraldi erineva päritoluga toormaterjal, et oleks võimalik tuvastada tootes kasutatud toormaterjali päritolu.

piirkondlik metsasertifitseerimine: metsade sertifitseerimine piiritletud geograafilisel alal volitatud sertifitseerija poolt, kes rakendab sertifitseerimist kindlaksmääratud piirkonnas ja võimaldab erametsaomanikel ja teistel asjaosalistel sertifitseerimises vabatahtlikult osaleda.

sidusrühm / huvirühm: üksikisik või rühm üksikisikuid, kellel on ühine huvi organisatsiooni tegevuse vastu või keda organisatsiooni tegevus puudutab (ISO 14004).

standard: dokument, mis on koostatud konsensuse tulemusena ja mille on heaks kiitnud tunnustatud organ. Standard on tegevuste või nende tulemuste ühised reeglid, juhised või iseloomulikud jooned, mille eesmärk on antud kontekstis saavutada korrapärasuse optimaalne tase (EN 45020).

auditi tulemuste järelkontroll: audit, mille läbiviimise eesmärk on tõendada, et nõuded parandusmeetmete võtmiseks on täidetud.

säästev metsa majandamine: metsa majandamine viisil, mis tagab elustiku mitmekesisuse, metsa tootlikkuse, uuenemisvõime ja elujõulisuse ning ökoloogilisi, majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi vajadusi rahuldava mitmekülgse metsakasutuse võimaluse kohalikul, riiklikul ja üleilmsel tasandil, ning ei kahjusta teisi ökosüsteeme.

tehniline ekspert: isik, kes annab audiitorirühmale erialast pädevat nõu, kuid ei osale audiitorirühmas audiitorina.

kolmas osapool: isik või organ, keda tunnustatakse kui vastava küsimusega seotud asjaosalistest sõltumatut osapoolt (EN 45020).

toorpuut/kiud: ümarpuut, laastud, saepuru või kiudpuut, mida ei ole veel tööstuses töödeldud.

puidupõhine toormaterjal: puidul põhinev toormaterjal või vahesaadus (nt ümarpuut, laastud, saepuru, saematerjal, puitpaneelid, tselluloos, paber, kork, koor, vaik).